

Drie Duitse kunstenaars met klei de **hoogte** in

Keramiëk Ranti Tjan, directeur van het EKWC in Oisterwijk, bracht drie generaties Duitse keramisten bijeen voor een kleine, maar fijne expositie in De Pont. Het is een van de zeven exposities in het jubileumjaar van het werkcentrum.

Gerrit van den Hoven

Op de grond in een van de ruimtes in De Pont in Tilburg liggen tientallen grote buizen, gemaakt van keramiëk en in verschillende kleuren geglazuurd. Het is de installatie *Stapel* van de Duitse kunstenaar Norbert Prangenberg. De medewerkers van het museum zijn bezig van al die holle stangen een grote stapel te maken.

Prangenberg (1949–2012) maakte het kunstwerk in 1995 tijdens een verblijf als *artist-in-residence* in het Europees Keramisch Werkcentrum (EKWC), dat toen nog in Den Bosch was gevestigd.

Bij de stapel van Prangenberg in Tilburg staan ook collega-kunstenaars Markus Karstiess (1971) en Stefanie Brehm (1980) te kijken. „Norbert kwam vaak voor een werkperiode naar het EKWC”, weet Karstiess. Het centrum, dat dit jaar met verschillende exposities stilstaat bij het 50-jarig bestaan, is de verbindende schakel tussen het drietal. Ook Karstiess was voor een werkperiode te gast in het EKWC. „Ik was er in 2015, als een van de eersten in het nieuwe pand in Oisterwijk. Er waren nogal wat lekkages toen”, weet hij nog. Brehm bezocht in 2018 het centrum. Het werk dat ze destijds in Oisterwijk maakten, staat in De Pont naast dat van Prangenberg.

Dat beiden het EKWC hoog achten, mag geen verbazing wekken. „Ik ken in Europa geen andere instituut met zulke goede voorzieningen en kennis als het EKWC”, zegt Karstiess. Hij kwam om grote sculpturen te maken voor een expositie die hij had in Insel Hombroich bij Neuss in Duitsland. In Oisterwijk vervaardigde hij al boetsierend en knedend, waarbij hij probeerde zijn linker en rechter hand hetzelfde te laten doen, kleurrijke sculpturen die er soms uitzien als vriendelijke bosgeesten.

Kostbaar

Brehm wilde in Oisterwijk experimenteren met grote cilinderachtige vormen waar ze met een verfspuit verschillende kleuren glazuur opspoot. „Het is hard werken”, zegt ze. „De tijd is kostbaar, drie maanden zijn zo om en je wilt wel met iets concreets komen.” Voor Brehm heeft een verblijf in het EKWC ook een ander voordeel. „Je komt mensen tegen uit verschillende landen met soms heel andere ideeën. Dat werkt enorm stimulerend.”

Karstiess en Brehm studeerden bij Prangenberg aan de Akademie der Bildenden Künste in München. Prangenberg werd daar in 1993 tot professor benoemd. Hij schilderde ook, in

1982 deed hij mee aan Documenta 7 in Kassel waar Rudi Fuchs toen artistiek leider was. In de jaren negentig ging hij meer met gips, beton en keramiëk werken. Prangenberg gebruikte voor zijn keramiëk een soort worstmachine. Hij maakte lange strengen van klei waarvan hij grote expressieve beelden vormde.

Verwantschap

Dat het werk van Karstiess en Brehm verwantschap heeft met dat Prangenberg is niet vreemd. „Ik ging niet voor niets naar Prangenberg”, zegt Karstiess. „Hij was een autoriteit, zijn werk werd getoond in New York, hij exposeerde bij gerenommeerde galeries zoals Karsten Greve in Keulen. Net als hij werk ik graag met mijn handen en bouw ik een vorm verticaal op.”

Later werd Karstiess de opvolger van Prangenberg bij de opleiding in München. De Duitse kunstenaar kwam in aanraking met keramiëk tijdens een werkperiode in 2005 in Hombroich waar hij het werk zag van

Lucio Fontana. Onmiddellijk begon hij te experimenteren met klei. In 2016 was hij met *Der Goldtumpel* te zien op Lustwarande in de Tilburgse Oude Warande. Het werk liet een verguld monsterachtig wezen zien, ondergedoken in een bosmeertje.

In een van de klassen die Karstiess van Prangenberg overnam, zat Stefanie Brehm. Net als Prangenberg en Karstiess gebruikt Brehm haar handen voor haar kolomachtige vormen. Bij haar ontstaan ze op een draaischijf terwijl ze al draaiend de hoogte ingaat. Voor Brehm dienen de keramische kolommen vooral als ondergrond voor abstracte schilderijen, waarvoor ze een speciale met glazuur gevulde spuitbus gebruikt. Op exposities combineert ze haar keramische kunstwerken met kleurige objecten van kunststof die ze aan de muur bevestigt.

► **Drie generaties: Prangenberg, Karstiess, Brehm. In het kader van vijftig jaar EKWC. De Pont, Tilburg vanaf 28 november t/m 9 feb.**

Ik ken in
Europa geen
ander instituut
met zulke
goede
voorzieningen
en kennis

— Markus Karstiess

► **Kunstwerk *Gigant-Klee-Wesen* van Markus Karstiess uit 2015. Hij maakte het in het EKWC in Oisterwijk.**

FOTO MARKUS KARSTIESS

▲ **Norbert Prangenberg bouwde zijn expressieve beelden op uit strengen klei, die hij maakte met een soort worstmachine.**

▲ **Stefanie
Brehm en
Markus
Kars-
tiess.**

FOTO
GERRIT VAN
DEN HOVEN/BD